

Bilag 1.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ordningen af den højere Undervisning i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Da de Forhandlinger, der har været førte paa Rigsdagen vedrørende de højere Skoler i København, Frederiksberg og Gentofte, ikke giver nogen sikker Vejledning med Hensyn til, om det af Regeringen forelagte Forslag kan ventes vedtaget eller ej, og da Forhandlingerne heller ikke giver nogen sikker Antydning af, hvorvidt der i Tilfælde af, at Forslaget forkastes, kan opnaas Enighed om nogen anden for Skolerne betryggende Ordning, har De forenede Skoler, De forenede Pigeskoler og De københavnske højere Almenskoler ment det nødvendigt at klargøre sig Følgerne af, at Hovedstadens højere Skoler — selv om det kun blev midlertidigt — kunde blive overladt til deres egen Skæbne. Da denne for Skolerne ganske uholdbare Situation — om den indtræder — allerede vil foreligge den 1. April d. A., og da der saaledes, hvis Rigsdagssamlingens Slutning skal afventes, kun vil være levnet os 12 Dage til at foretage de fornødne Skridt, har vi overvejet Betimeligheden af snarest at fremstille Sagen overfor de Forældre, der har Børn i Skolerne, men har dog fundet det rigtigst, inden endelig Bestemmelse tages i saa Henseende, at henvende os til det høje Landstingsudvalg med efterfølgende Redegørelse:

De Tilskud, Skolerne har oppebaaret siden 1911, først fra Kommunerne alene og siden 1914 fra Staten og Kommunerne i Forening, udgør saa væsentlig en Del af Indtægterne, at Skolerne, om de bortfalddt, allerede af den Grund vilde være tvungne til en betydelig Skolepengeforhøjelse; men hertil kommer, at Tilskuddene har været udbetalte med Halvdelen i hver af de ordinære Terminer, og da Skolernes Økonomi er baseret herpaa, vil det være nødvendigt i Løbet af Maanederne April, Maj og Juni gennem forhøjede Skolepenge at indbringe et Beløb, svarende til et halvt Aars Tilskud. Af langt større Betydning er det imidlertid, at Skolerne umulig kan fortsætte med de nuværende Lærerlønninger ud over 1. August.

Lærerlønningerne er selv under normale Forhold ganske utilstrækkelige, og under den herskende Dyretid er de saa ringe, at Tilgangen af Lærerkrafter maa siges faktisk at være standset, medens de allerede ansatte Lærere for overhovedet at eksistere maa undervise et saadant Overmaal af Timer, at de baade aandeligt og legemligt gaar til. Den københavnske Lærerstand er utvivlsom nu bragt til et Punkt, hvor dens Krav maa honoreres, om Skoledrift i det hele skal være mulig. De københavnske Skoleledere fremhævede i Skrivelse til Ministeriet i September 1917, at Maalet maatte være økonomisk Ligestilling med den offentlige Skole, og dette kan man under ingen Omstændigheder fravige.

Lønningerne ved den offentlige Skole var før April 1917 ca. 50 pCt. højere end den private Skoles, endog uden Hensyn til de af det offentlige udredede Dyrtidstillæg. Fra April 1917 forhøjedes Skolepengene med 2 Kr. maanedlig, hvilket indbragte ca. 200,000 Kr., og samtidig bevilgede Staten et Løntilskud paa 141,000 Kr. Ved Hjælp af disse 341,000 Kr. blev Skolerne sat i Stand til at forhøje Lønningerne med ca. 28 pCt., men Lønningerne ved den offentlige Skole ligger, hvis man stadig ser bort fra Dyrtidstillæget, endnu 22 pCt. højere. Skal Ligestilling blot tilnærmelsesvis opnaas, udkræves der en Sum paa ca. 300,000 Kr., og heraf for de sammen-sluttede Skoler alene ca. 200,000 Kr.